

institutioner, 500 mio. kr. mere til ældreområdet, en kræfthandlingsplan osv. – det er jo lagt oveni.

Det, der manglede dengang, var lige godt 10 mia. kr., for at primærkommunerne kunne få deres regnestykke til at passe med de tal, de oplyste til regeringen. Så derfor blev der afleveret en check på 10 mia. kr. Havde man haft deres forudsætning nu, at der var 4 mia. kr. mere, ja, så havde de i stedet fået 6 mia. kr. i tilskud.

Så det er forudsætningerne for tilskuddet, der har ændret sig med den økonomi, kommunerne nu viser, og det, vi har aftalt med kommunerne, er, hvor mange penge de må bruge. Så det, der er ændret gennem tiden, er ikke, som hr. Frank Aaen sagde, hvor mange penge der er i statskassen, nej, vi fører en politik, hvor vi beslutter, hvor mange penge vi kan bruge de enkelte år.

Line Barfod (EL):

Kan ministeren ikke bekræfte, at kommunerne i sommer hver især har fået meddelelse om, hvor mange millioner hver enkelt kommune kunne få i statstilskud, og det har kommunerne lavet budgetter ud fra? De har fordelt, hvordan de her penge kunne bruges, nogle steder også sammen med de penge, de havde i kassen i forvejen:

Hvor mange penge til skoler, hvor mange penge til ældre, hvor mange penge til børnehaver osv.?

Det, ministeren nu kræver, er, at man går ud og genåbner de budgetter, og ministeren vil have ret til at gå ind og give mindre i tilskud til den enkelte kommune end det, kommunen har lagt budget efter.

Det er muligt, at det i ministerens nysprog bliver til noget andet end nedskæringer, men for de mennesker, der ikke får de penge, de skulle have haft, hvad enten det er plejehjem, eller det er nogle handicappede, der ikke får deres ydelse, er det svært at opfatte det som andet end nedskæringer.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er ikke sådan, at de ikke får det, de kender i dag. Der er lavet en aftale om, hvor mange penge kommunerne skal bruge under et. Sådan en aftale er lavet. Og der er sagen jo bare, at den aftale har man overskredet. Så man har selv været enig i, at det var den mulighed, der var for at bruge x antal milliarder i 2006. Men den er overskredet.

Det, vi styrer efter i dansk økonomi, er, hvor mange penge vi bruger det enkelte år, hvad enten vi taler om statens budget, eller vi taler om kommuners og amters budgetter. Vi styrer ikke

efter, hvor mange penge der tilfældigvis kommer ind i kassen. Det har andre lande gjort. Det er alle dem, der i dag kæmper med underskud. Vi styrer på udgiftspolitikken. Så vi bruger ikke de 68 mia. kr., fordi de kom ekstra ind. De skal konsolideres, så fremtidige generationer kan få en bedre velfærd.

Det er sådan, at vi styrer økonomien, og der har vi en aftale, og det må være rimeligt, at alle siger, at når der indgås en aftale, så holder man aftalen.

Frank Aaen (EL):

Summa summarum er, at kommunerne i dag har lagt nogle budgetter, hvor der er afsat penge til at hjælpe de ældre, til at forbedre folkeskolen, til at passe børn. Og det, staten siger nu, er: De budgetter, I har lagt, skal beskæres med 3 mia. kr. Så kan finansministeren jo sådan set komme med alt det udenomssnak, det være vil. Det er den kommunale virkelighed. Det er så regeringens politik. Den er jeg imod, men det er altså regeringens politik.

Det, jeg ikke forstår, vil jeg gerne sige til finansministeren, og det er det grundlæggende i det her spørgsmål: Hvorfor skal det ske som en tyv om natten? Hvorfor fremlægger regeringen ikke bare et lovforslag om, at regeringen gerne vil have lov til at stikke fingrene direkte ned i hver enkelt kommunes budget, og så får vi det til behandling i Folketingssalen, første, anden og tredje behandling; kommunerne kan komme i deputation; borgerne kan se, hvad der foregår; der er en debat i Folketingssalen, inden det vedtages – hvorfor skal det komme som en tyv om natten i form af en fodnote i finansloven?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er ikke bekendt med, at der er fodnoter i finansloven, jeg er bekendt med, at der er tekstanmærkninger, og de har lovkraft. Det er ikke en fodnote, det er en tekstanmærkning. Det er et beskrevet instrument, der er anvendt i statsforvaltningen, når det gælder den måde, parlamentet, Folketinget, i øvrigt arbejder på. Så det er ikke bare tilfældigt.

Det kan ikke være noget, der kommer som en tyv om natten, at der er indgået en aftale, som man ønsker skal overholdes. Det er ikke som en tyv om natten, at man beder kommunerne i fællesskab om at løse opgaven. At de lukker deres budgetter op, er ikke som en tyv om natten. Det er et ønske om, at der overhovedet skal være mening med et aftalesystem.